

[Stillinger]

fremsat forslaget. Men jeg synes ærlig talt, at man skulle spise godt, sundt landrugbrød til, når man nu går videre med dette.

For hvad er det egentlig, forslagsstilleren vil med dette forslag? Nu har jeg siddet og gransket papirerne fra den tidligere arbejdsministers tid, og jeg har her det omtalte svar fra arbejdsministeren angående Danmarks holdning til børne- og ungdomsarbejdet i forhold til ILO-konventionen. Der bliver det faktisk nævnt, at den absolut laveste alder i ILO-konventionen, som næsten alle lande har underskrevet og sagt, at den skal vi i hvert fald overholde, er 13 år. Der åbnes adgang til, at man i de mindre udviklede lande kan gå ned på en absolut mindstealder på 12 år. Men Danmark ville ikke være med til grænsen på 13 og 12 år; man fastholdt den bekendtgørelse, som ministeren udstedte den 23. juni 1977, hvorefter man tillader erhvervsmæssigt arbejde i landbruget, når man er 10 år. Og denne grænse er altså noget under det, man tillader for de i økonomisk henseende mindre udviklede lande i verden.

Man ville ikke underskrive ILO-konventionen, for den var alt, alt for vidtgående. I den står der som nævnt alle de ting, man må i landbruget, når man er 10 år, det gælder fodringsarbejde, pasning af dyr, lugning, hakning, kartoffelopsamling, og jeg ved ikke hvad. Så er det, jeg spørger: Hvad i alverden bilder man sig ind med dette forslag, hvad er det, man ikke må i dag, som man gerne vil, ud over det pladder med at køre traktor, som vi alle sammen ved er farligt? Jeg vil godt have at vide, om det er andre ting end det, for jeg synes, at det er noget pjat, at vi fortsætter med det her pjat.

Det sidste, jeg vil spørge om, er: Når nu fru Tove Niemann refererer Morsø Folkeblad – og det kan man da godt tage som sandhedsvidne – skal det så forstås sådan, at man mener, at man har landboorganisationerne bag sig i et krav om at få ændret reglerne?

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Det var bemærkningen fra hr. Ernst B. Schmidt, der fik mig herop. Hr. Ernst B. Schmidt sagde: Hvis ikke jeg får min vilje i dag, så kommer jeg igen, for det kræver landbruget.

Det var en stærk udtalelse af hr. Ernst B. Schmidt, og den synes jeg godt lige jeg vil tage

lidt fat på, for demokrati er altså, at flertallet bestemmer, og hr. Ernst B. Schmidt må være blevet klar over, at der ikke er flertal for at ændre loven.

Det er et flertal for tillid til, at arbejdsministeren med § 69, stk. 2, tror jeg det var, vil prøve at forhandle disse ting på plads, således at nogle af de problemer, som ikke rigtig er blevet vendt i de forhandlinger, der har været, måske skal vendes, og her taler vi ikke om 10-åriges ret til at køre, men om måske at sætte 15-års-grænsen lidt ned.

Til fru Lone Møller vil jeg sige: Vi skal prøve at afkriminalisere tingene, for vi ved jo alle sammen, at man i masser af familiebrug har behov for, at børnene hjælper lidt. Derfor er det utiltalende, at loven er så stram, at når en 14-årig skal hjælpe lidt derhjemme, er det kriminelt, så overtræder man loven. Derfor kan man måske finde en løsning i de forhandlinger, der skal foregå, så man kan tillade det under forudsætning af opsyn af en eller anden art. Sådan tror jeg egentlig problemet kan løses, og det er det, man prøver på.

Det nytter altså ikke, hr. Ernst B. Schmidt, at man siger, at hvis vi ikke får vores vilje i dag, så kommer vi igen, for det er der nogle der kræver. Forhandlingen i dag har vist, at der ikke er flertal for en lovændring. Der er flertal for, at ministeren fortsat kan forhandle efter loven, som den er.

(Kort bemærkning).

Ernst B. Schmidt (FP):

Det er til hr. Stillinger, som brugte udtrykket pladder om traktorkørsel. Hvad er det dog for et udtryk? Det er jo meget væsentligt, det dér.

Til hr. Sønderby vil jeg gerne sige: Det er min faste overbevisning, at det praktiske landbrug kræver reformer på dette område.

(Kort bemærkning).

Tove Niemann (FP):

Til det spørgsmål, hr. Stillinger stillede direkte til mig: Ja.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg skal ikke et øjeblik lægge skjul på, at jeg synes, dette er en vanskelig sag. På den ene side kender i alt fald vi, der har kontakt til landbruget, de synspunkter, som landmændene fremfø-